

UZASADNIENIE

W dniu 7 lutego 2014 roku powód (...) z siedzibą w W. wytoczył przed Sądem Rejonowym (...) w L. powództwo przeciwko P. C. o zapłatę kwoty 994,40 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lutego 2014 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego P. C. z (...) S.A. (wierzyciel pierwotny) umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której wierzyciel wystawił następujące dokumenty księgowe:

- (...) na kwotę 524,44 zł,
- (...) na kwotę 380,01 zł.

W dniu 17 grudnia 2013 roku wierzyciel pierwotny (...) S.A. dokonał przelewu przysługującej mu od strony pozwanej wierzytelności na rzecz powoda.

Wartość przedmiotu sporu stanowi sumę zaległych kwot wynikających z dokumentów księgowych oraz odsetek ustawowych obliczonych od zaległości za okres od dnia następnego po dacie wskazanej jako termin płatności dokumentów księgowych do dnia sporządzenia pozwu.

Sąd Rejonowy (...) w L. postanowieniem z dnia 13 marca 2014 roku wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Szczytnie.

Pozwany P. C. nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ponieważ pozwany P. C. nie złożył odpowiedzi na pozew i nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, Sąd, stosownie do treści art. 339 § 1 kpc, zobligowany był do wydania w przedmiotowej sprawie wyroku zaocznego.

Zgodnie z treścią art. 339 § 2 kpc, w wypadku wydania przez Sąd wyroku zaocznego, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Utrwalony w judykaturze i niekwestionowany w nauce jest pogląd, że przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają należycie i w całości żądania pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd nie jest zatem zwolniony z obowiązku dokonania prawidłowej oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach (orzeczenie SN z dnia 29 maja 1958 r., 1 CR 969/57, OSNC 1960, nr 1, poz. 14; wyroki SN: z dnia 15 września 1967 r., III CRN 175/67, Lex nr 707; z dnia 15 marca 1996 r., I CRN 26/96, Lex nr 24031; z dnia 6 czerwca 1997 r., I CKU 87/97, Lex nr 30397; z dnia 31 marca 1999 r., I CKU 176/97, Lex nr 37430). Jeżeli zatem w świetle przytoczonych przez powoda okoliczności brak podstaw do uwzględnienia żądania pozwu, sąd wyrokiem zaocznym oddał powództwo.

W ocenie Sądu, twierdzenia strony powodowej o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości.

Powód swoje roszczenie wywodził z treści przepisu art. 509 kc, dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Formułując żądanie w niniejszej sprawie strona powodowa miała zatem obowiązek udowodnienia, że przysługuje mu uprawnienie do dochodzenia należności od pozwanego z tytułu związania umową z poprzednikiem prawnym strony powodowej, z tytułu której miał uiścić dochodzona pozwem kwotę. Powód w żaden sposób nie wykazał, iż doszło do skutecznego przelewu na jego rzecz wierzytelności przysługującej (...) S.A. od pozwanego P. C.. Powód nie przedłożył także Sądowi żadnych dokumentów, które potwierdzałyby, że pozwanego P. C. i (...) S.A. łączyła umowa abonencka i że z warunków tej umowy pozwany się nie wywiązał. W aktach sprawy nie ma ani umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, ani dokumentów potwierdzających wysokość należności powoda wobec pozwanego. Powód ograniczył się jedynie do złożenia pozwu, pełnomocnictwa, wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych oraz odpisu z KRS które to dokumenty nie dowodzą wskazanej na wstępie okoliczności. Zgodnie z treścią art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tak więc w niniejszej sprawie na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a ponadto w myśl art. 232 kpc ciążył na nim obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodził skutki prawne.

Wobec powyższego, uznając, iż roszczenie powoda nie zostało udowodnione, Sąd powództwo oddalił.

ZARZĄDZENIE

- odnotować;

- odpis uzasadnienia wraz z odpisem wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda;

- za 14 dni lub z apelacją.

Pisz, dnia 30.07.2014r.